oleks ärawarastada"! Seda üteldes jookſis ta tuaſt wälja, Wanamees ei ſaanud ſelle pääle midagi wastata; aga tellis rätſepa juures teiſel pääwal kohe kaks paari uuſi häid püksa teha.

Üks metſawaht ostis poeſt püssi, tuli aga pea jälle tagaſi, ſelle wiga päraſt, et raud kõwer olla. „Kui ſee nenda on", ütles kaupmees, „ſiis olekſin ma enam raha ſelle eeſt pidanud nõudma". „Kuidas nenda"? küſis oſtja imekspannes. „Sellepäraſt", kostis kaupmees, „et ſee juſt nenda on tehtud, et ſellega ka ümbert nurga wõib laska".

Üks talumees, kes maailma asju palju ei tunnud, ſõitis kord linna. Wene kiriku juures jäi ta ſeisma ja waatas neid uhkeid torniſi. Warſi tuli üks ſoldat, kes talumehega nalja teha tahtis, ſinna ja hakkas tema kraeſt kinni, üteldes: „Kuidas tohid ſina nende kalli tornide pääle waadata?" — „Ärge pange pahaks," palus mees wastu, „ma ei waatanud mitte tornide, waid nende hakide pääle, kes katukſel on!" — Palju neid ſiis ſääl oli?" küſis ſoldat. „Wiis hakid," wastas mees. — „Siis pead ſa igaühe eeſt wiis kopikad maksma," ütles ſoldat. Rõõmuga maksis mees küſitud hinna wälja, ja kui ſoldat rahaga ära oli läinud, ütles mees naerdes: „Nenda wõib üks teiſt petta, — mitte wiis, waid kakskümmendwiis hakid oliwad katukſe pääl!"

Talumees nägi linnas ühe ſuure maea ees õlgi uulitſa pääle lautud olewat ja ſai ka warſi tääda, et need ſellepäraſt ſääl olla, et haige maeaperenaine wankre mürinat kuulda ei wõida. Kui talumees kodu oli tulnud, laskis ta ſedamaid kõik oma õuue õlgi täis puistada, ja kui teiſed temalt küſiſiwad, miks ta ſeda teeb, wastas ta: „Sellepäraſt, et ma naabre koerde haukumiſt ei kuuleks, kes mind rahuliste magada ei laſe."
